ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡ. 14—186

ΤΕΤΑΡΤΗ
10
ΜΑΪΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.22'— Δύσις 7.21'
Σίμωνος Ἀποστόλου Ζηλωτοῦ

Η ΠΡΩΪΑ

ΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351
31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΡΙΚΟΥ		Ἐτησία	£ 2.0.0
Δρ.	720	Ἐξάμηνος	» 1.5.0
»	360	Ἀμερικῆς	$ 12
»	180		

ΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

αιὸς στρατιώτης τοῦ πολέμου, ὁ Δοὺξ τοῦ ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως ν φρούριον τοῦ Βερ- τὴν ἀνάγκην ν' ἀ- ση τῶν διαφόρων λαῶν ἐκλησιν διὰ τὴν ἀ- νέας καταστρεπτικῆς συράξεως.

αδιφώνου ὁμιλήσας ἠ- ν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ωτότοκος τοῦ τότε ἀ- ῆς Μεγ. Βρετανίας, τῶν τοῦ πρίγκιπος ας εἶχε, λόγῳ τῆς ὑ- ους του, τὴν ὑποχρέω- μετάσχῃ ἐνεργῶς τοῦ ὑπηρέτησε τότε εἰς Μέτωπον, ὅπως ὁ δευ- ἀδελφός του, ὁ σημερι- ιστορία τῆς ζωῆς τοῦ Να- Βοναπάρτου ἐξακολου- ασχολῇ τοὺς ἱστορικοὺς δ- τόμου. "Ολες οἱ πτυχὲς βασικοῦ του βίου, ἀκόμη καὶ φορές, ἐξετάζονται τώρα προσοχὴ καὶ ὅλα του τὰ γράφουν στὸ φῶς. "Ολες ιές, ὅλες του οἱ κρυ- βουλιές, τὰ αἰσθήματά του, ὅλα ν ἀπικείμενο γιὰ μιὰ ἐξε- ξεινα. Καὶ τὸ παράξενο εἶνε ο μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου δὲν ταθολου ἀπὸ τὶς ἀπο- ες αὐτὲς, ποὺ οἱ περισσότε- εἶνε στὸ παθητικό του, ἀν ὄχι

ταν ἦταν στὴν Αἴγυπτο εἶχε καταλεπτῶς ὅλες τὶς ἀπιστίες Ἰωσηφίνας καὶ ὅλη τὴ σκανδα- ζωή της. Λίβελλοι τυπωμένοι περιεργάζες τῶν ὀργίων ποὺ ν καὶ τῶν σκανδάλων ποὺ προ- κάθε μέρα. Ρωμάντζα ὁ- μὲ ἡρωΐδα τὴν Ἰωσηφίνα ταν καὶ ὁ κόσμος τὰ δι- πολλὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἐδίναμε εὐκολα γιὰ ποιὰν ἦ- μμένα, γιατὶ πάντα οἱ σοῦ- φρόντιζαν νὰ τὴν παρουσι- μὲ ὀνόματα διαφανῆ κ' εὐκο- Ὁ Βοναπάρτης, φεύγον- τὴν Αἴγυπτο, εἶχε πάρει πόφαση νὰ χωρίσῃ. Ἀλλὰ εἶ- ει τὴν ἀπόφασή του χωρὶς σηφίνα.

ς γύρισε στὴ Γαλλία χωρὶς πάρει καμμιὰ διαταγὴ ἀπὸ βέρνηση, δὲν εἶχε προειδοποι- ένα. Ὁ γυρισμός του ἦταν γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἰωσηφίνα. Εἴτε πάρει κάποιο μήνυμα ἀ- Αἴγυπτο, εἴτε ἀπὸ τὴ μυστι- ωσίση της γυναίκας ποὺ βρί- σὲ κίνδυνο, εἴτε γιατὶ εἶχε συνειδήσεως καὶ ἦταν διαρ- ρυμνη, εἴτε ἀπὸ κάποιο μυ- δες προαίσθημα, ἡ Ἰωσηφί- τε προϊδεασθῇ τὴν ἐπιστροφὴ μόγου της, φρόντισε ἀμέσως ε σὲ πρᾶξη κάθε μέσο ποὺ στὴ διάθεσή της καὶ νὰ ὑπερα- τὸν ἑαυτό της. Ἀλλὰ τὸ κα- ἀπὸ ὅλα τὰ μέσα ποὺ μπο- νὰ ἔχῃ, ἦταν τὰ παιδιά της, ρτενσία καὶ ὁ Εὐγένιος, ποὺ ἀπὸ τὸν πρῶτο τῆς ἄνδρα, τὸν γὸ Μπωαρναί.

Βοναπάρτης εἶχε συμπαθήσει αὐτὰ τὰ δυὸ παιδιὰ καὶ τὰ εἶ- ὑποστηρίξει μὲ κάθε τρόπο. Τὴν ενσία τὴν ἔκανε βασίλισσα τῆς ανδίας καὶ τὸν Εὐγένιο ἀντι- λέξ τῆς Νεαπόλεως. "Αλλωστε οἱ ἀξιόπιστες μαρτυρίες ποὺ ουν γιὰ τὴν ἰδιωτική του ζωὴ γιὰ τὸν χαρακτῆρα του ἀναφέ- ὅτι κατὰ βάθος ἦταν πολὺ ἀ- ἄνθρωπος. Εἶχε συμπαθήσει ους ἀνθρώπους, εἶχε θυσιασθῇ λλες φορὲς γιὰ τοὺς φίλους του καὶ περισσότερες φορὲς εἶχε πληρωθῇ μαύρη ἀχαριστία. Καὶ τὴν Ἰω- τὴν εἶχε ἀγαπήσει μὲ ἐρω- φλογερὸ καὶ βαθύ. Αὐτὴ ἦταν ρὸς ἀμφιβολία ἡ μόνη γυναῖκα ς ζωῆς του, ὁ πρῶτος καὶ ὁ τε- πρῶτος ἐρωτάς του, ὁ ἀληθινὸς ἔ- πρῶτος «τῆς καρδιᾶς» καὶ ὄχι τῆς ναιτίας καὶ τῆς ματαιοδοξίας. Ὁ ρωπος Γάλλος συγγραφεὺς Ὀ- τιβίους Ἰωμπύ, ποὺ ἀναφέρει λε- ερῶς αὐτὰ τὰ γεγονότα, πι- ιεύει ὅτι στὴν Αἴγυπτο εἶχε πάρει ριστικὰ τὴν ἀπόφαση νὰ χωρίσῃ τὴν σηφίνα καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ γυναῖκα

Μία ἐπέτειος

Χὰνς Ἄντερσεν, ὁ βασιλεὺς τῶν παραμυθιῶν

Ὁ μάγος τῶν παιδιῶν

Τὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου ἑξακολουθοῦν νὰ ἐνθουσιάζωνται μὲ τὰ ἀσύγκριτα παραμύθια τοῦ Χὰνς-Κρίστιαν Ἄντερσεν. Οἱ ἀρχοντες τοῦ κόσμου συντρίβονται, οἱ λογοτεχνικὲς μόδες διὰ τοὺς μεγάλους ἀλλάζουν, ἡ Εὐρώπη τρέμει, ἡ Α.Μ. ὁ Χὰνς - Κρίστιαν Α' ἐξακολουθεῖ ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα νὰ κάθεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του, μὲ τὸν κοντυλοφόρο του ἀντὶ σκήπτρου καὶ τὸ μέτωπο στεφανωμένο μὲ ἕνα χάρτινο στέμμα καὶ ν' ἀδιαφορῇ διὰ τὰς διεθνεῖς κρίσεις, τὰς δυναμικὰς ἐπαναστάσεις καὶ τοὺς πολέμους...

Τὸ βασιλειόν του; Τὸ βασίλειον τῆς φαντασίας. Ἡ πολιτικὴ του; Πιστὴ εἰς τὸν ἄξενα Κοπεγχάγης—Οὐτοπίας.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον συγκαλεῖ τοὺς ὑπηκόους του εἶνε μυστηριώδης. Μόλις βραδυάσῃ, συνέρχεται ἡ Διεθνὴς τῶν Λιλιπουτείων. Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς λάμπας, ὅλα τὰ γαλανά, καστανὰ ἢ μαῦρα μάτια διαστέλλονται. Τὰ μικρὰ χεράκια σφίγγουν ἕνα βιβλίο, τὸ ἀνοίγουν, τὸ ἀκουμποῦν πάνω στὰ γόνατα... Καὶ ἀποχειοῦνται. Ὁ μάγος τῶν ἀθώων μιλεῖ καὶ οἱ σπαδοί του γοητεύονται μὲ τὴν πρώτην φράσιν.

Καὶ ὅμως ὁ μαγος χρησιμοποιεῖ ἁπλούστατες λέξεις. Λέγει π. χ. στοὺς νεαροὺς ἀναγνῶστες του: «Μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸ μιὰ βελόνα τοῦ μπαλώματος ἦταν τόσο φαντσμένη ποὺ νόμιζε τὸν ἑαυτό της βελόνα τοῦ κεντήματος». Ἢ: «Μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸ ἦταν ἕνας αὐτοκράτορας ποὺ ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὰ ὡραῖα καινούργια ροῦχα ὥστε ξόδευε ὅλα τὰ λεπτά του γιὰ στολές». Ἢ ἀκόμη: «Μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸ ἦσαν εἴκοσι πέντε μολυβένια στρατιωτάκια, ὅλα ἀδελφάκια, γιατὶ εἶχαν γεννηθῆ ὅλα ἀπὸ ἕνα παλιὸ μολυβένιο κουτάλι».

⊞⊞⊞

"Οταν ἐξεδόθησαν τὰ πρῶτα περίφημα παραμύθια, ὁ "Αντερσεν ἦταν, τριάντα ἐτῶν καὶ ἦταν ἐξ ἴντα ἑπτὰ ὅταν, τὸ 1872, ἔγραφε τὸ τελευταῖο φανταστικὸ διήγημά του. "Ηταν ἑπομένως ὡριμὸς ἄντρας κι' ἔπειτα γέρος, ὁ ἄνθρωπος ποὺ μπόρεσε νὰ μιλήσῃ στὰ παιδιὰ τὴ γλῶσσα τους χωρὶς νὰ κάμῃ ποτὲ τὸ παραμικρὸ γραμματικὸ λάθος.

Αὐτὸ θὰ ἐφαίνετο καταπληκτικὸ ἂν δὲν ἐγνωρίζαμεν ὅτι ὁ "Αντερσεν ἔμεινε σ' ὅλη τὴ ζωή του παιδάκι... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι γεννημένοι γέροι, ὅπως ὑπάρχουν καὶ κύριοι κομμιὰ φορὰ γενειοφόροι ποὺ δὲν φθάνουν ποτὲ στὴν ἡλικία ποὺ ὀνομάζουν (εἰρωνικῶς προφανῶς) ἐφηλικίαν τῆς λογικῆς». Ὁ "Αντερσεν ἦταν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀδιορθώτους «καθυστερημένους».

⊞⊞⊞

Μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρό, στὸ "Οντενζε, μικρὴ δανικὴ πόλι, ἦταν ἕνας τσαγκάρης ποὺ ἤξαιρε νὰ ἐπωφελῆται ἀπὸ τὸ κάθε τί. Μίαν ἡμέραν ποὺ εἶδε πὼς τὰ ξύλα ἑνὸς κεναταφείου θὰ πήγαιναν χαμένα, τὰ πῆρε καὶ ἔφτιασε μὲ αὐτὰ τὸ κρεββάτι τοῦ γάμου του. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι, ὅπου ἔμεναν ἀκόμη κολλημένα μερικὰ κουρέλια ἀπὸ μαῦρο πανί, γεννήθηκε, στὶς 2 Ἀπριλίου 1805, ὁ Χὰνς - Χριστιανὸς Ἄντερσεν.

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι ἀπὸ ὅπου ἡ Ζωὴ εἶχε διώξει τὸν ἐχθρόν της, κοιμόταν τὸ μικρὸ πολὺν καιρὸ μετὰ τὴν γέννησίν του. "Ολη ἡ οἰκογένεια κοιμόταν σ' ἕνα μόνο δωμάτιο καὶ ὁ μικρὸς Χὰνς - Χριστιανὸς ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ κοιμᾶται στὸ κρεββάτι τῶν γονέων του ἐνῶ αὐτοὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ μιλοῦν, νὰ γελοῦν καὶ νὰ πίνουν πλάϊ του, ἀδιαφοροῦντες ἂν ὁ μικρὸς παρακολουθοῦσε τὶς κουβέντες των μὲ κλεισμένα μάτια.

"Ενα βράδυ, ὁ πατέρας Ἄντερσεν ψιθύρισε: «Δὲν ὑπάρχει ἄλλος δαίμονας ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ὑπάρχει μέσα στὴν καρδιὰ μας» καὶ τὴν ἐποχὴ μένην ξύπνησε μὲ τρεῖς γρατσουνιὲς στὸ μπράτσο. Ἡ γυναῖκά του ἔβγαλε ἀμέσως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἦταν ὁ διάβολος τὸν ὁποῖον τόσον ἀπερίσκεπτα ἀνέφερεν ὁ ἄνδρας της τὴν παραμονή.

"Ενα ἐξαιρετικὰ ψυχρὸ χειμῶνα παχὺ στρῶμα πάγου ἑκάλυψε τὰ τζάμια τῶν παραθύρων. «Κυττάξτε, εἶπε ὁ πατέρας Ἄντερσεν, σχεδιάζεται στὸ παράθυρο ἡ μορφὴ τῆς Βασιλίσσης τῶν πάγων! "Ηλθε νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ!» "Ετσι, ὅταν πέθανε μὲ ἐπισκεφθῇ!» "Ετσι, ὅταν πέθανε ἔπειτα ἀπὸ λίγους μῆνες, δὲν ἐξεπλάγη κανείς: ἡ Βασίλισσα τῶν χιονιῶν πῆρε τὸ θῦμά της.

⊞⊞⊞

"Αν ἡ μητέρα τοῦ Χὰνς - Κρίστιαν ἔβλεπε δράματα, ὁ πάππος του ἦταν τρελλός. Ἐσκάλιζε στὸ ξύλο κενταύρους, γοργόνες καὶ σφίγγες καὶ κατόπιν πήγαινε καὶ τὶς πουλοῦσε στὰ χωριά. Κοντὰ στὸ σπίτι του ὑπῆρχε ἕνα ἄσυλο ὅπου οἱ τρελλοὶ πηγαινήρχοντο ἐλεύθεροι καὶ ὅπου ὁ μικρὸς Χὰνς - Κρίστιαν ἔπιασε γρήγορα πολλὲς γνωριμίες. Ἀπὸ μικρὸς κατώρθωσε νὰ κινῆται μὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γέρων ἀνισορρόπων καὶ νὰ ἐφευρίσκῃ ἱστορίες ποὺ κατέπλησσαν τοὺς τρελλούς, ἄρεσαν στοὺς μαινομένους καὶ ἐμάγευαν τοὺς ἀθώους.

Ἀσφαλῶς αὐτὴ ἡ φιλία μὲ τοὺς γείτονας τοῦ ἀσύλου, ἐπέτρεψε στὸν μέλλοντα διηγηματογράφο νὰ διακρίνῃ ἐκεῖνο ποὺ ὀνόμαζε «ποίησιν τῆς τύχης».

Τὸ πρῶτ ποὺ πέθανε ὁ Χριστιανὸς Η', ἕνας ἅγριος κύκνος πέταξε πάνω στὸν ὀβελίσκο τῆς μητροπόλεως ὅπου ἀναπαύονται οἱ νεκροὶ βασιλεῖς τῆς Δανίας καὶ καρφώθηκε στὴν καρδιά. Ποίησις τῆς τύχης.

Μίαν ἡμέραν ποὺ πῆγαν ν' ἀλλάξουν τὰ μαραμένα λουλούδια πάνω ἀπὸ τὸν τάφο ἑνὸς ποιητοῦ, ἄκουσαν ἕνα κελάδημα. "Ενα πουλάκι εἶχε κτίσει τὴ φωλιά του πάνω στὸν τάφο. Ποίησις τῆς τύχης.

⊞⊞⊞

Ὁ Χὰνς - Κρίστιαν ἦταν ἔνδεκα ἐτῶν ὅταν πέθανε ὁ πατέρας του καὶ ἔμεινε πειὰ ἐλεύθερος νὰ καινίση τὴ ζωή του ὅπως ἤθελε. "Εκαμε ἀμέσως τὴν ἐπαναστασιν ποὺ ἐ-

Ὁ μάγος τῶν παιδιῶν

πανάληψις τῆς ἀπαισίας ἐκείνης τραγωδίας. Ἐξ ὀνόματος τῶν τάφων αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους ἤνωσεν ἡ ἄλυτος εἰρήνη τοῦ θανάτου, ὡμίλησεν ὁ δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσωρ: «Ὁμιλῶν πρὸς ὑμᾶς — εἶπεν — ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου σημείου, ἔχω βαθεῖαν συνείδησιν τῆς παρουσίας τῆς μεγάλης στρατιᾶς τῶν νεκρῶν καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι, ἂν ἠδύναντο νὰ ὁμιλήσουν, θὰ συνεφώνουν μὲ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ εἴπω».

Ἡ μεγάλη στρατιὰ τῶν νεκρῶν... Μέσα εἰς τὴν δίνην τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα μὴ ἐνσυνειδήτως κάποτε ἀναρριπίζομεν, ζῶντες ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ δραματικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν, λησμονοῦμεν αὐτὴν τὴν μεγάλην στρατιὰν τῶν νεκρῶν, τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἦσαν τὸ ἄνθος τῶν πολιτισμένων κοινωνιῶν πρὸ ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος καὶ τὰ ὁποῖα ἐθυσιάσθησαν εἰς μίαν ἀλληλοσφαγήν, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Θὰ ἀπέβαινε, λοιπόν, ματαία, χωρὶς κανὲν ἀποτέλεσμα, χωρὶς κανὲν σωτήριον δίδαγμα, ἡ θυσία των; Διατί θὰ ἀπεδύετο σήμερον καὶ πάλιν ἡ ἀνθρωπότης εἰς ἕνα ὁλέθριον πόλεμον, καταλαμβανομένη καὶ πάλιν «ἀπὸ σκληρὰν» καὶ καταστρεπτικὴν μανίαν»; Ὁ Δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσωρ εἶπε κάτι πολὺ βαθύ, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ μὴ λησμονῆται ποτέ: «...Ἡ εἰρήνη εἶνε ζήτημα ζωτικώτατον διὰ τὴν εὐτυχίαν μας καὶ δὲν εἶνε τικὸν πρόβλημα. Γνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν πόλεμον ἡ νίκη θὰ κλίνῃ μόνον μὲ τὸ μέρος τῶν δυνάμεων τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ χάους, ποὺ θὰ ἔχουν ὡς ἀναπόφευκτον συνέπειαν δι' ἡμᾶς ὅλους τὴν ἀθλιότητα».

Ὁ Δοὺξ τοῦ Οὐΐνδσωρ ὡμίλησεν ὄχι μόνον ἐξ ὀνόματος τῶν νεκρῶν τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, ἀλλὰ καὶ «ἐξ ὀνόματος τῶν ζώντων» καὶ ἰδιαιτέρως ἐξ ὀνόματος τῆς νεότητός του. Τῶν ζώντων καὶ τῶν νέων τὰ δικαιώματα μιᾶς εἰρηνικῆς καὶ καρποφόρου εἰς πρόοδον ζωῆς ποιὸς θὰ ἐτόλμα νὰ παραγνωρίσῃ; Ὁ ἐκ Βερτὲν ὁμιλήσας δὲν ἠπατᾶτο ὅτε ἐθεβαίου, ὅτι οἱ λόγοι του θὰ εὕρουν εἰλικρινῆ ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας ὅλων ὅσοι τοὺς ἀκούουν. Ἀπετέλουν πράγματι τὴν ἔκφρασιν τῆς θελήσεως ὅλης τῆς νηφαλίας ἀνθρωπότητος.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ἡ ἐπάνοδος ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον

Ὁ ἔρως τοῦ Ναπολέοντος

τότε γιὰ πρώτη φορὰ κατάλαβε τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνδρός, ποὺ ἡ Μοῖρα τὴν ἔφερε νὰ ζῇ μαζί του.

Ὁ Ὤμπρὺ γράφει ὅτι ἡ καμαριέρα τῆς Ἰωσηφίνας, Ἀγαθὴ ὀνόμαζε τὴ, μιὰ παμπόνηρη γυναῖκα, τῆς ὁτι, μὲ τὸν τρόπο πῶς νὰ κερδίσῃ τὴ συγχώρησιν τοῦ Βοναπάρτη καὶ ἡ Ἰωσηφίνα ἀκολούθησε κατὰ γράμμα τὶς συμβουλὲς τῆς καμαριέρας της. "Ηταν ἔτοιμη νὰ βάλῃ μπροστὰ τὰ παιδιά της μόλις θὰ ἐρχότανε ὁ στρατηγὸς γιὰ νὰ ἰδῇ αὐτὰ πρῶτα καὶ ὕστερα ἐκείνη. Τὰ παιδιὰ θὰ ἔπεφταν στὰ πόδια του κλαίγοντας καὶ ἔτσι θὰ μαλάκωνε ἡ καρδιά του. Τὸ σχέδιο πέτυχε. Ἀλλὰ ὁ Ὤμπρὺ πιστεύει ὅτι ἡ ἐπιτυχία ἦταν προσωρινή.

Ὁ Βοναπάρτης ἐσυγχώρησε ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν Ἰωσηφίνα, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ ἔρωτα αὐτὴ τὴ φορά. Οἱ τελευταῖες ἀπιστίες της εἶχαν σβήσει στὴν καρδιὰ του τὸν ἔρωτα. Τὴν ἐσυγχώρησε ἀπὸ οἶκτο, ἴσως καὶ ἀπὸ ὑπολογισμό, γράφει ὁ Ὤμπρύ. Γιατὶ ὡς ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἡ Ἰωσηφίνα ἔδειχνεν ἀπέναντί του κάποιαν ἀγερωχίαν, σὰν νὰ ἦταν ὁ ἄνδρας της σὲ θέση κατώτερη ἀπ' αὐτήν. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Βοναπάρτης κατάφερε νὰ ἀντιστρέψῃ τοὺς ρόλους καὶ νὰ πάρῃ αὐτὸς τὸν ρόλο τοῦ ἀγερώχου συζύγου.

Ἡ σκηνὴ τῆς συναντήσεως, καθὼς τὴν περιγράφει ὁ Ὤμπρύ, ἦταν ἀρκετὰ μελοδραματική. Τὰ παιδιὰ τὸν ἐπερίμεναν στὸ κατώφλι τῆς πόρτας. Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Εὐγενίου ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνηση. «Ἀντίο, στρατηγέ μου, δὲν θὰ ξαναβοῦσῃ με πειά. Ἡ μαμὰ θὰ πεθάνῃ. Δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ζήσῃ χωρὶς ἐσᾶς. Καὶ μεῖς τι θὰ γίνωμε, Θεέ μου, χωρὶς ἐσᾶς!» Αὐτὰ ἔλεγε ὁ Εὐγένιος. Καὶ ἡ Ὀρτενσία ἔκλαιγε διαρκῶς καὶ φαινότανε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ γιατὶ τὴν ἔπνιγαν τὰ δάκρυα. Πίσω ἀπὸ τὰ παιδιὰ στεκότανε ἡ Ἰωσηφίνα σιωπηλή. Καταλάβαινε, λέγει ὁ Ὤμπρύ, ὅτι μιὰ παράφωνη νότα μποροῦσε νὰ καταστρέψῃ τὸ πᾶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Βοναπάρτης εἶχε συγκινηθῆ. Τὰ μάτια του ἦταν ὑγρὰ μᾶτα δάκρυα. "Ηταν κάτωχρος. Προχώρησε μὲ τὰ χέρια τεντωμένα πρὸς τὴν Ἰωσηφίνα ἕτοιμος νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ. Καὶ ἡ Ἰωσηφίνα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του χωρὶς νὰ πῇ λέξη ἐνῷ τὰ παιδιὰ γονατιστὰ μπροστά του τοῦ φιλοῦσαν τὰ χέρια. Αὐτὴ τὴ σκηνὴ τὴν εἶχε σκηνοθετήσει μὲ πολλὴ προσοχὴ ἡ Ἀγαθή, ἡ παμπόνηρη καμαριέρα. Καὶ ἡ ἐκτέλεση ἦταν ἄψογη καὶ ἡ ἐπιτυχία ἀκόμη ἀπὸ κάθε προσδοκία.

"Υστερ' ἀπὸ λίγο ἡ Ἰωσηφίνα νόμισε πὼς ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ καὶ θέλησε νὰ δικαιολογηθῇ. Τί σοῦ εἶπαν ἐναντίον μου, τί συκοφαντίες σοῦ εἶπαν; Ὁ Βοναπάρτης ἐμειδίασε μελαγχολικά. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δικαιολογηθῇς, δὲν σοῦ ζητῶ καμμιὰ ἐξήγηση, εἶπεν ὁ Βοναπάρτης. Καὶ ὕστερα ἐπρόσθεσε: Εἶμαι πολὺ κουρασμένος καὶ ἔχω ἀνάγκη ν' ἀναπαυθῶ. Αὐτὰ ἦταν ὅλα τὰ λόγια ποὺ εἶπε. Καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν Ἰωσηφίνα μπῆκε στὸν κοιτῶνα του ἐνῷ τὰ παιδιὰ ἐξακολουθοῦσαν νὰ κλαῖνε. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς σ' αὐτὴ τὴν ἀφήγηση ὁ Ὤμπρὺ κάνει κάποιο ψυχολογικὸ λάθος. Γιατὶ ὑπάρχουν ἄλλες μαρτυρίες ποὺ ἀναφέρουν, ὅτι ὁ Βοναπάρτης ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγαπᾶ τὴν Ἰωσηφίνα παρὰ τὶς ἀπιστίες της, νὰ τὴν ἀγαπᾶ «μὲ ἔρωτα τῆς καρδιᾶς». "Οταν τὴν ἐχώρισε γιὰ νὰ πάρῃ τὴν Μαρία Λουΐζα, αὐτὸς ὑπέφερε σκληρότερα ἀπ' αὐτήν.

SER

Ἐνώπιον τῶν κινδύνων

Διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Εὐρώπης

Ἄρθρον τοῦ κ. Φλαντὲν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάϊος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Εἰς μεγάλην ἀγγλικὴν ἐφημερίδα δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ τέως Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Φλαντὲν ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως. Εἰς τὸ ἄρθρον ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Φλαντὲν εἶνε τόσον θερμὸς θιασώτης τῆς γαλλογερμανικῆς προσεγγίσεως, ὥσε μετὰ τὸ Μόναχον ἔσπευσε νὰ συγχαρῇ τηλεγραφικῶς τὸν Γερμανὸν καγκελλάριον.

Ὁ κ. Φλαντὲν ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπικρατούσας αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀνησυχίας καὶ τὰς πλέον ἀπιθάνους φήμας, αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν καθημερινῶς περὶ ἐτοιμαζομένων νέων πραξικοπημάτων καὶ παρατηρεῖ ὅτι «ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ντάντσιχ εἶνε, ὅ,τι καὶ ἂν συμβῇ, ἐπεισόδιον τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης».

«Ἡ ἀναθεώρησις αὕτη —γράφει— ἤρχισεν οὐσιαστικῶς ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ συνεχίσθη ἔκτοτε μὲ βαθμηδὸν ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδον, οἱ νικηταὶ τοῦ πολέμου τοῦ 1914—1918, λησμονοῦντες τὰ αἴτια καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου, διηρέθησαν ἀπὸ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο διϊστάμενα, ἔβλεπον μὲ περισσότεραν δυστιστίαν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, παρὰ τοὺς νέους ἐχθροὺς των καὶ οὕτω συγκατετέθησαν εἰς τὴν βαθμιαίαν καταστροφὴν τῶν διατάξεων τῶν συνθηκῶν.

»Ἡ στάσις αὕτη τῶν νικητῶν, συνεχίζει, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον πράγματι ὅτι εἶχον ὀργανώσει μίαν διαρκῆ παγκόσμιον εἰρήνην καὶ εἶχον δημιουργήσει τέλος μίαν διεθνῆ τάξιν, στηριζομένην ἐπὶ τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ νόμου, ἦτο τοιαύτη ἄρνησις τῆς λογικῆς, ὥστε κατέστη πιθανὸν τὸ ἀκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως, κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, εἶνε μία ἀνασκόπησις ἐν ὀλίγοις τῆς στρατιωτικῆς κυρίως πλευρᾶς τῆς ζωῆς τοῦ Στρατηλάτου, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ

Ο ΠΑΠΑΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΠΡΟΣ ΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΠΟΛΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΪΤΑΛΙΚΟΥ

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἐγνώσθη σήμερον ὅτι ὁ πάπας Πῖος ὁ ΙΒ' ἀνέλαβε πρωτοβουλίαν παρὰ ταῖς κυβερνήσεσι τῶν κυριωτέρων κρατῶν διὰ τὴν σύγκλησιν διασκέψεως πρὸς διάσωσιν τῆς εἰρήνης. Εἰς ἐφαρμογὴν τῆς πρωτοβουλίας ταύτης, ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀποστολικὸς ἀντιπρόσωπος σεβ. Γκιόντφρεϋ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ τὴν Κυριακὴν καί, ὡς λέγεται, ὑπέδειξεν ἐξ ὀνόματος τοῦ πάπα τὴν σύγκλησιν διασκέψεως, εἰς ἣν θὰ ἐλάμβανον μέρος ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς ὁποίας σκοπὸς θὰ ἦτο ὁ διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τοῦ Ντάντσιχ. Οἱ ἀγγλικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι ἐπεφύλαξαν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ σεβ. Γκιόντφρεϋ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀλλ' ἀρνοῦνται νὰ ἀποκαλύψουν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως. Ἐπὶ τῆς συνομιλίας ταύτης δὲν ἐξεδόθη ἀνακοινωθέν.

Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βαρσοβίας ὁ κ. Μπὲκ ἐδέχθη χθὲς τὸν ἐκεῖ νούντιον τοῦ πάπα σεβ. Κορτέζι. Τέλος, ὁ «Χρόνος», τῶν Παρισίων, δημοσιεύει πληροφορίας, καθ' ἃς ὁ ἐν Παρισίοις ἀποστολικὸς νούντιος σεβ. Ὀρσενίγο κατὰ τὴν συνάντησίν του τὴν Παρασκευὴν μὲ τὸν Χίτλερ εἰς Μπερχτεσγκάντεν παρεκάλεσεν ὅπως ὁ φὸν Ρίμπεντροπ μεταβῇ εἰς Ρώμην διὰ νὰ συνεχισθοῦν ἐκεῖ αἱ συνομιλίαι. Εἶνε ἄγνωστον μέχρι τῆς στιγμῆς ἂν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ πρόσκλησις αὐτή.

Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐφημερίδα «Παρὶ Σουάρ», ὁ πάπας μέσῳ τῶν ἀποστολικῶν ἀντιπροσώπων του εἰς τὰς διαφόρους πρωτευούσας προσεκάλεσε τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν Γερμανίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Πολωνίας καὶ Ἰταλίας, νὰ συνέλθουν πρὸς διάσκεψιν εἰς τὸ Βατικανόν. Εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην ὁ ἅγιος πατὴρ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ συμμετάσχῃ προσωπικ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ο Σταυρός και το σπαθί» ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. «Ίστορις Λώκ» ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ και σπουδαίος τύπος Αθηναίου. «Δον Σουάν» ΦΑΣΙΣ (Δοκ.). Θρρρλλ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Γίος άλητης» ΑΤΤΥΚΟΝ. «Ο Γίος άλητης» ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Εκσπορτάζ» ΙΡΙΣ. «Εξέγερσις στο Μαρόκο». ΚΡΟΝΟΣ. «Ο Τζιμ Θαλασσινός» ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Δόν μου την καρδιά σου»

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ας ζουσιανστρατούμε». ΟΔΕΟΝ. «Ο Γίος άλητης» ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Περιπέτειες μεσοπελάγους» ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η τραγωδία της γυναίκας» ΡΕΞ. «Κορσικανοί ζωοι» ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Βαρσοβία» ΣΙΝΕΑΚ. Επίκαιρα κλπ. από 10 π.μ. ΣΤΑΔΙΟΝ. «Τέσσερα καλά παιδιά» (Γ΄ π.μ.) ΣΤΑΝΛΕΥ. «Ο γίος άλητης» ΣΤΑΡ. «Γυναίκα» ΣΦΑΙΡΑ. «Ο παράδεισος του Σουλτάν» ΣΚΑΛΑ. «Σκλάβος της μόδας» ΣΚΗΝΕΣ. «Σκλάβος της μόδας» ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ο Σ.Ο.Σ. διαβόητος» ΦΕΞ. «Ο Σ.Ο.Σ. διαβόητος» ΦΗΣΤΙΩΝ. «Οι δύο κουτσαβάκοι» ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΝ. «Ο Γίος άλητης» ΧΑΡΙΤΑ. «Ο παράδεισος του Σουλτάν» ΩΔΕΙΟΝ ΣΙΝΕ. «Ο νικητής πρωτοπόρος» ΟΡΦΕΥΣ. Βιετά. «Περιπέτειες της Τα ναπολέοντος»

ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ήρωας του δολλαρίου».

Πειραιώς και Προαστίων

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Η Άγγελος». ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Το άγνωστο τέρας». ΚΑΛΙΟΡΡΗΣ. «Ο Τζιμ Θαλασσινός». ΚΑΠΙΤΟΛ. «Σκάνδαλο του Πορτογαλικού Κράτους» ΡΕΞ. «Ο Γίος άλητης» ΣΙΜΠΛΟΝ. «Ο Γίος άλητης» ΣΙΜΕΝΤΙΣ. «Αλκαντάρα» ΦΟΙΒΟΣ. «Ο Γίος άλητης» ΧΑΪ-ΛΑΪ Φ. «Η καταγωγούσα σωπή. ΑΣΤΡΑΛΑΣ (Κοκ.). «Η Άγγελος» ΕΚΑΛΗ (Κοκ.). «Εσπερινόμενες ώρες». ΕΡΜΗΣ (Κοκ.). «Ο Γίος άλητης» σε στούντιο. ΕΣΤΙΑΣ (Κοκ.). «Ρομπέν».

Διαδοχικές του Τσιγγρανέζου
Εμμανουήλ Γ. Καμμήτης
Μαθήματα — Μισχρεώσεων 19

Μεγάλοι πόροι για τον ΤΕΧΝΙΤΗ και τον Σοφέρ

ΣΙΝΕΑΚ

ΤΡΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΙ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ
Ταζιδιωτική ταινία έκτάκτου ενδιαφέροντος που διδει την ευκαιρίαν να παρακολουθήση κανείς το αεροπορικό ταξίδι από Παρισίων μέχρι Σαντιάγου της Χιλής περνώντας έπάνω από την Αφρική, την άγρια Ανταρκτικό και τις απέραντες Άνδεις.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
Συναρπαστικοί αγώνες λεμβούχων, ιστιοφόρων και δεντζιναχτών που θα ένδιαιτήσουν τους φίλους του θαλασσίων σπορ.

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ ΚΑΙ Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ
Χαριτωμένους έγγρωμους Μίκυ

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΤΑΛΗΛΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΥΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. -37- «ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ»

Άριστερά: Μία έπιτυχής φωτογραφία τού καταπλεύσαντος προχθές έλληνικού υπερωκεανείου «Νέα Ελλάς». Δεξιά: Η πολυτελής αίθουσα τρωτης θέσεως τού υπερωκεανείου.

Τα μέν και τα δέ

"Οσο φαρδύ κι άν φαίνεται τό θαλασσινό ξέγκλημα τού σεζόνου, πού ξετραγούδησε ή Ντάλλας, δέν είναι τίποτε μπρός στό τρομερό ξέγκλημα πού ξετύλιξε τό συλλογικόν μυαλό τών τελευταίων καιρών, πού δόθη νά ξεσηκώνει σύσσωμα τόν κόσμο, μέ τήν ευκαιρία τής συλλογικής του ψυχώσεως. Γιατί, δυστυχώς, δέν είναι μόνο αύτό τό γνωστό του λαστί, πού μέ τόν χορό του άθέατο στούς άνδρες τής Ευρώπης, τούς έκανε νά χάσουν τά λογικά τους, καί τήν αίσθηση γρίνια τους... Ή δυστυχία αύτός βιοπαλαιστής τής Ευρώπης, πού τόν έκανε νά χάσει τήν ίστορία του, πολύ άπότομα γέρασε 80 γενεάδων τρεμούλιασε στίς άκρες τών δακτύλων τους μέ διαλύσεις μιάς ζωής.

Σ' αύτές τίς συνθήκες, πού ξεγυρνά βία τό σεξουαλικό αύτο, καμμιά φορά τό ξεσπάλωμα τής ψυχής... Μά οί γυναίκες, πού παντρεύονται άντρες νεώτερούς, σ' άποιαδήποτε τέτοια συλλογισμούς πολύ καλές άπό τήν καλή ώρα τόν άντίδοτο τό μυαλό τους περιστερίζει, είς τόντα πειά μιλούσαν πειά τόπο καί β-λπτε δ-δη χαρά, γιατί τής τήν φαρμακώνει ή ζήλεια τού γέρου τους. Καί τήν ζήλεια τού γέρου τους τήν φαρμακώνει ή ζήλεια τού νεαρού τους. Καί τήν ζήλεια τού νεαρού τους

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 9ης Μαΐου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσᾶν	Εἰς δραχμάς
1881 - 1884 2990	Ἀγορά Πώλησις
1885 - 1887 2990	Τραπ. Μεσ. Α. 2....
Ἐθνικῆς ... 2990	Ἐμπ. Μεσ. Α. 42.—
Πειραιῶς ... 2.2377	Ἐπενδ. Π. 482.—
Σ.τρ. Π. Α. 4.3000	Ἐπενδ. Π. 42.—
Καφαλ. ... A. 3250	Ἐπεν. Μεσ. Α. 63.50
Ἀγρ. Κτημ. ... 200	Ἐπεν. Μεσ. Β. 63.50
Θεσ. - Κων. ... 200	Ἐπεν. Μεσ. Γ. 63.50
Ἀνατ. Σιδ. ... 2.2.—	Ἐπεν. Μεσ. Δ. 63.50
Ἑλλ. Συστ. Β. 2150	Ἐπεν. Μεσ. Ε. 63.50
Ἐλλ. Συστ. Γ. 2150	Ἐπεν. Μεσ. Ζ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Α. 900	Ἐπεν. Μεσ. Η. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Β. 900	Ἐπεν. Μεσ. Θ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Γ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ι. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Δ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Κ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ε. 900	Ἐπεν. Μεσ. Λ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ζ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Μ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Η. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ν. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Θ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ξ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ι. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ο. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Κ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Π. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Λ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ρ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Μ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Σ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ν. 900	Ἐπεν. Μεσ. Τ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ξ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Υ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ο. 900	Ἐπεν. Μεσ. Φ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Π. 900	Ἐπεν. Μεσ. Χ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ρ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ψ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Σ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ω. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Τ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Α. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Υ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Β. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Φ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Γ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Χ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Δ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ψ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ε. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ω. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ζ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Α. 900	Ἐπεν. Μεσ. Η. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Β. 900	Ἐπεν. Μεσ. Θ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Γ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ι. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Δ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Κ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ε. 900	Ἐπεν. Μεσ. Λ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ζ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Μ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Η. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ν. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Θ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ξ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ι. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ο. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Κ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Π. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Λ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ρ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Μ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Σ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ν. 900	Ἐπεν. Μεσ. Τ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ξ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Υ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ο. 900	Ἐπεν. Μεσ. Φ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Π. 900	Ἐπεν. Μεσ. Χ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ρ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ψ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Σ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ω. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Τ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Α. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Υ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Β. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Φ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Γ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Χ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Δ. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ψ. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ε. 63.50
Ἐπ. Κτημ. Ω. 900	Ἐπεν. Μεσ. Ζ. 63.50

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βαμβάκ. Ἔρια	Σιδηρόδρομοι
Ἀλκαλ. ... *160	Ἠλ. Σ.Β. ...
Ἀλεύρ. ... *180	Ἠλ. Σ.Γ. ...
Βιομ. Ζ. ... 1.800	Χημ. Προϊόντα
Βίκα ... A. 1.700	Λιπαντικά ... 245
Βιομ. Ζ. ... 1.800	Λίμνες ... *200
Ἔρια ... *5.—	Ξυλεῖαι ... *200
Ἐρμ. Ζ. ... 1.800	Ἀνών. Ἐκμ. ... 1.450
Κλ. Θεσ. Π. 1800	Ἀνών. Ἐκμ. ... 1.450
Λουκ. Κτημ. Π. 1800	Ἀνών. Ἐκμ. ... 1.450
Παπτικᾶς ... 1.950	Ἀνών. Ἐκμ. ... 1.450
Πορ. Τσιμ. Α. 1.—	Ἀνών. Ἐκμ. ... 1.450
Τριανταφ. Π. 1950	Χρωμάτ. Π. 942
Τσιμ. Τσιμ. Α. 1.—	Χρωμάτ. Ἐπεν.
Μέταλλα	Μαγν. Ἐπεν.
Ἀλουμ. Ἑλλ. ... 1250	Βιομ. Ἐπεν. Π. 1150
Ἀλουμ. ... 1250	Βιομ. Ἐπεν. Π. 880
Χαλυβουργ. ... 1.—	Βιομ. Ἐπεν. Π. 880
Οἰκοδ. Ἐπεν.	Ἐπεν. Τσιμ. Α. 500
Ἐπεν. Τσιμ. Α. 500	Ἐργατ. Κατοικ. Α. 180
Ἐργατ. Κατοικ. Α. 180

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΡΩΣΙΑ ΘΕΩΡΕΙ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΘΑ ΔΟΘΗ ΑΥΡΙΟΝ Ή ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). Τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας, ὅτι τὸ πρακτορεῖον Τάς ἐξέδωσε τὸ ἑξῆς ἀνακοινωθέν :

«Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λονδίνου, τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ ἀνεκοίνωσε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν πρότασιν τῶν Σοβιὲτ περιλαμβάνει τὰς κάτωθι κυρίας ἀντιπροτάσεις : α') Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἐγγύησιν χωριστὰ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν συνορευόντων μὲ αὐτὴν κρατῶν. β') Ἡ Ἀγγλία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειάν της εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἐὰν ἡ τελευταία αὐτὴ ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον ἐν τῇ ἐκπληρώσῃ τῶν ἐγγυήσεων τῶν δοθεισῶν ὑπ' αὐτῆς». Βασιζόμενον ἐπὶ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ τῶν ἁρμοδίων σοβιετικῶν κύκλων, τὸ πρακτορεῖον Τὰς εἶπε εἰς θέσιν νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀνακοίνωσις τοῦ ἀγγλικοῦ πρακτορείου δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις ἔλαβε πράγματι τὴν δην Μαΐου «ἀντιπροτάσεις» τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν διατυπώνει ἀντιρρήσεις. Αἱ προτάσεις αὗται δὲν ἀναφέρουν, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ παράσχῃ ἐγγυήσεις χωριστὰ εἰς ἕκαστον τῶν συνορευόντων μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν κρατῶν. Εἰς τὰς ἀγγλικὰς «ἀντιπροτάσεις» ἀναφέρεται ὅτι ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις πρέπει νὰ προσφέρῃ ἄμεσον βοήθειαν πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν καὶ τὴν Γαλλίαν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν αὗται ἤθελον ἐμπλακῇ εἰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἔχουν ἀναλάβει ἔναντι τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ρουμανίας. Ἐν τούτοις, αἱ «ἀντιπροτάσεις» τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὲν ἀναφέρουν τίποτε περὶ οἱασδήποτε βοηθείας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἡ Σοβ· Ἕνωσις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρεταννίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαίας ἀμύνης.

Αἱ γνῶμαι τῶν διαφόρων κύκλων διϊστανται ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς σοβιετικῆς κυβενήσεως νὰ ἐπικρίνῃ δημοσίᾳ τὰς ἀγγλικὰς προτάσεις. Τινὲς τὴν ἑρμηνεύουν ὡς ὑπαινιγμὸν πρὸς τὸ Λονδῖνον νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἀντιπροτάσεις μὲ μᾶλλον συγκεκριμένην καὶ ἴσως δημοσίαν βεβαίωσιν περὶ παροχῆς βοηθείας εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Ἄλλοι φρονοῦν ὅτι ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τῆς βαθμιαίας ψυχράνσεως τῶν Σοβιὲτ ἔναντι τῆς δημιουργίας ἀντιεπιθετικοῦ μετώπου. Οἱ κύκλοι οὗτοι θεωροῦν τὸ σημερινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Τὰς ὡς λογικὴν συνέπειαν τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς παρελθούσης Τετάρτης,δι'οὗ ἀνηγγέλλετο ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Λιτβίνωφ.

ΑΓΓΛΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ ἀποστολή, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀντιστρατήγου σὲρ Τζὼν Ντὴλ εὑρίσκεται ἤδη εἰς Γαλλίαν, ἤρχισε σήμερον τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ βορείου τμήματος τῆς γραμμῆς Μαζινό, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν Γάλλον γενικὸν ἐπιτελάρχην στρατηγὸν Γκαμελαὶν καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀξιωματικοὺς τοῦ γαλλικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ συνεχίσουν τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας εἶχε διεξαγάγει μετ' αὐτῶν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βρεταννικοῦ αὐτοκρατορικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸς λόρδος Γκόρτ ὅταν εἶχεν ἐπισκεφθῆ πρό τινος τὴν Γαλλίαν.

Ο ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ ΕΙΣ ΜΟΝΑΧΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ φὸν Ρίμπεντροπ ἀνεχώρησεν ἐκ Μιλάνου ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, ἐπανερχόμενος εἰς Γερμανίαν. Τὸν κ. Ρίμπεντροπ ἀναχωρήσαντα συνώδευσε καὶ ὁ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Ἀτόλικο, ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἕδραν του· Τὴν μεσημβρίαν σήμερον οἱ δύο διπλωμάται ἐφθασαν εἰς Μόναχον, ὅπου θὲν ὁ κ. Ρίμπεντροπ ἔσχε μακρὰν τηλεφωνικὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ κ. Χίτλερ. Ὁ καγκελλάριος ἐπληροφορήθη κατ' αὐτὴν τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασαν αἱ διαπραγματεύσεις καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ φὸν Ρίμπεντροπ πληροφορίας, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἀπήχησιν, τὴν ὁποίαν ἡ στρατιωτικὴ συμμαχία εἶχεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τὰς χώρας, αἵτινες ἔχουν συνυπογράψει τὸ ἀντικομμουνιστικὸν σύμφωνον.

Κατὰ τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, σημαντικαὶ πρόοδοι ἐπετελέσθησαν εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ ἰταλογερμανικοῦ στρατιωτικοῦ συμφώνου, τοῦ ὁποίου αἱ γενικαὶ γραμμαὶ συνεφωνήθησαν ἐν Μιλάνῳ. Τηλεφωνικαὶ συνομιλίαι μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο χωρῶν καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν κ.κ. Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι ἐγένοντο πρὸς τὸν ἀκοπον τοῦτον. Προβλέπεται, ὅτι ὁ κόμις Τσιάνο θὰ ὑπογράψῃ τὸ σύμφωνον ἐκ μέρους τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν του εἰς Γερμανίαν, ἡ ὁποία προβλέπεται διὰ τὸν προσεχῆ μῆνα. Μία ἐφημερὶς τοῦ Μιλάνου λέγει ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνεννοήσεις πιθανὸν νὰ καταλήξουν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. — Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ ἀναστήλωσις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῇ ἀρωγῇ τῆς κυβερνήσεως, ὁ δήμαρχος Θεσσαλονίκης ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως:

«Ἐξοχώτατον πρόεδρον κυβερνήσεως Ἰωάννην Μεταξᾶν, Ἀθήνας. Διοικοῦσα ἐπιτροπὴ δήμου Θεσσαλονίκης, λαβοῦσα γνῶσιν ἀνακοινώσεως ὑπουργῶν Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ Διοικήσεως Πρωτευούσης, καθ' ἣν, πρωτοβουλίᾳ ὑμῶν, ἡ Διοίκησις Πρωτευούσης προσφέρεται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν δαπάνην ἀναστηλώσεως τοῦ βυζαντινοῦ μνημείου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ πολιούχου Ἁγίου Δημητρίου κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δήμου ἡμῶν, ὑποβάλλει θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ διαδηλοῖ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ Θεσσαλονίκης διὰ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν μέριμναν ὑμῶν ὑπὲρ τῆς Θεσσαλονίκης. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης Π. Μερκουρίου».

ΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν δηλοῖ ὅτι αἱ περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὀρφανοτροφειακοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ ὑπὸ τοῦ κ.κ. Βενεδίκτου Καϊβάνο ἱδρυθέντος εἰς μνήμην τῆς μακαρίτιδος Ἑλληνίδος τὸ γένος καὶ ὀρθοδόξου τὸ δόγμα συζύγου αὐτοῦ Αἰκατερίνης διαδόσεις, αἵτινες ἀνεγράφησαν καὶ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1ης Μαΐου τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Παρὶ Σουάρ», εἶνε τελείως ἀνυπόστατοι καὶ ἐκφράζει τὴν ἐπὶ ταύταις βαθεῖαν θλῖψιν αὐτῆς.

ΤΟ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΟΛΑΣ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ»

Χθὲς τὴν ἑσπέραν αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ πριγκίπισσα Φρειδερίκη ἐπεσκέφθησαν τὰς νυκτερινὰς σχολὰς τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ». Αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. παρηκολούθησαν τὰ μαθήματα ὅλων τῶν τάξεων καὶ ἐπεθεώρησαν τοὺς κοιτῶνας διὰ τοὺς ἀστέγους μαθητάς, τοὺς λουτῆρας καὶ τὰς λοιπὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἱδρύματος, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ «Παρνασσοῦ» κ. Καραβία.

Προερχόμενον ἐκ Κύμης τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος ἔφθασε τὸ παρελθὸν Σάββατον εἰς Σύρον. Μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ ψαλεῖσαν δοξολογίαν, ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν καὶ τὰς ἐξοχάς, συναντῶν παντοῦ αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις χαρᾶς τῶν κατοίκων. Αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. ἐπεθεώρησαν λεπτομερῶς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ παρέστησαν εἰς δεξιώσεις ἐν τῷ δημαρχείῳ καὶ τῇ λέσχῃ, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων παρηκολούθησαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου λαμπαδηφορίαν, ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐ· κείθεν κατηυθύνθη τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος πεζῇ εἰς τὴν προκυμαίαν διασχίζον τὸ πλῆθος καὶ γενόμενον καὶ πάλιν ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣΑ.Μ.ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Θ. Γεωργιάδης ἀπεσπάσθη παρὰ τῷ πολιτικῷ γραφείῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κ. Α. Τριανταφυλλάκου, τοποθετηθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 9. ('Αθην Πρακτ.).—Ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπικυροῦται ἡ πρὸ καιροῦ συναφθεῖσα γερμανοτουρκικὴ συμφωνία δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Γερμανία ἀνοίγει εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀγορὰς της πίστωσιν 150.000.000 μάρκων εἰς τὴν Τουρκίαν.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Ἐπανῆλθεν ἐκ Πύργου ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ταμπακόπουλος, ὅστις κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν του συνειργάσθη μετὰ τοῦ προεδρείου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν κ. κ. δικαστῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου, περιελθόντος συγχρόνως καὶ διάφορα γήπεδα, τὰ ὁποῖα ὑπεδείχθησαν πρὸς τοῦτο.

ΝΕΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς ἐξακολουθοῦν νὰ φέρουν εἰς φῶς σημαντικώτατα εὑρήματα. Οἱ διεξάγοντες αὐτὰς Γάλλοι ἀρχαιολόγοι κ.κ. Πιέρ ντὲ Λὰ Κὸστ Μεσελιέρ καὶ Πιέρ Ἀμανὰρ ἀπεκάλυψαν προχθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐν ἄλλο κοίλωμα βορειότερον τοῦ τμήματος τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸ πενθημέρου ἀνευρέθησαν χρυσοῖ θησαυροὶ καὶ ἡ χρυσῆ ἐπένδυσις τοῦ χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος, ἐντὸς αὐτοῦ δὲ ἀνεύρον ποικιλίαν ἀντικειμένων, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα ὁρειχάλκινα καὶ χαλκᾶ, τὰ ὁποῖα δὲν καθωρίσθη ἀκόμη τί παριστάνουν, διότι ἔχουν τὴν ἐπίδρασιν τῆς μακρᾶς παρασμονῆς των εἰς τὸ χῶμα. Πάντως, ἡ διατήρησις των εἶνε ἀρκετὰ καλή, ὥστε μετὰ τὸν καθαρισμόν των ν' ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν ἀρχικὴν των μορφήν. Μεταξὺ τῶν χαλκίνων ἀντικειμένων, εἶνε καὶ δύο ἀγαλμάτια ὕψους πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀρτίως διατηρούμενα. Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπίσης εὑρέθησαν τρία φύλλα χρυσᾶ ἀγνώστου δένδρου, ἀγνώστου ὅμως ἀν θὰ εὑρεθῇ καὶ ὁλόκληρος ὁ κορμὸς αὐτοῦ.

Κατὰ τοὺς διεξάγοντας τὰς ἀνασκαφὰς Γάλλους ἀρχαιολόγους, ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν, ὅτι τὰ ἀνευρισκόμενα ἀντικείμενα εἶνε ἀρίστης τέχνης τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος, πλεῖστα δὲ ἐξ αὐτῶν φέρουν ἀνατολικὴν ἐπίδρασιν, προερχόμενα προφανῶς ἀπὸ ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας. Οἱ δύο Γάλλοι ἀρχαιολόγοι ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸ κοίλωμα καὶ ἄλλαι πολύτιμοι ἀρχαιότητες. Πιστεύουν ἀκόμη, ὅτι ἡ ὑπαρξις τῶν δύο κοιλωμάτων εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν δημιουργοῦν τὴν βεβαίωσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ἴσως νὰ εὑρίσκωνται οἱ ἀνασκαπτόντες εἰς χῶρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν καταχωθῆ πολλοὶ ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί καὶ μεγαλύτερας ἀκόμη σημασίας. Οἱ Γάλλοι ἀρχαιολόγοι τονίζουν, ὅτι διὰ τῶν ἐλθόντων εἰς φῶς ἀντικειμένων, ὄχι μόνον τὰ ἑλληνικὰ μουσεῖα πλουτίζονται μὲ ἀνεκτιμήτους θησαυρούς, ἀλλὰ καὶ ἀπειρα ἱστορικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα λύονται.

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Δελφῶν, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται τῇ χορηγίᾳ ξένου ἀρχαιοφίλου, πρόκειται νὰ συνεχισθοῦν ἐπὶ δίμηνον, ἀνασκαπτομένης κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ, ὡς καὶ πάσης ἄλλης περιοχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ὅτι κρύπτονται ἀρχαιότητες.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἔλαβε μέτρα διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τῶν ἐρχομένων εἰς φῶς θησαυρῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς εὐκολίας εἰς τοὺς διεξάγοντας τὰς ἀνασκαφὰς Γάλλους ἀρχαιολόγους.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΝΤΟΣ ΝΕΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

«Θ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος νέου ἀγροτικοῦ νόμου :

«Ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν τοῦ δημοσιευθέντος νέου ἀγροτικοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος πιστεύω ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικὸν σταθμὸν ὄχι μόνον διὰ τὴν περαιτέρω γεωργικὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπὶ στερεωτέρων βάσεων οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν της ἀνάπτυξιν.

Τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε τὸ κράτος ἀπὸ μιᾶς εἰκοσαετίας καὶ τοῦ ὁποίου τὴν τεραστίαν ἐθνικὴν καὶ παραγωγικὴν σημασίαν ὅλοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθοῦν, δὲν εἶχε καταστῇ δυνατὸν μέχρι τοῦδε νὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ὁριστικήν του μορφήν. Γεγονότα πολλά, ἱστορικῆς πολλάκις σημασίας διὰ τὴν χώραν μας, συνετέλεσαν ὥστε τὸ ἐκ τῆς φύσεως του δυσχερὲς τοῦτο ἔργον, νὰ τὸ καταστήσουν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀκόμη δυσχερέστερον καὶ νὰ τὸ περιπλέξουν μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε εἴκοσι χρόνια μετὰ τὴν ἐναρξίν της ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς νομοθεσίας νὰ μὴ ἔχῃ κατορθωθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἰδιοκτησίας τῆς γῆς εἰς πλεῖστα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων καὶ πλέον παραγωγικῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας.

Ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα 150.000 ἀγροτικῶν προσφυγικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς γεωργικῆς ἀποκαταστάσεώς των, ἡ συνεπείᾳ τοῦ λόγου τούτου ἐπίτασις τῆς στενότητος τῆς γῆς, ὁ ἐσπευσμένος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας καὶ ἡ διανομὴ τῆς γῆς, ἡ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀγροτικῶν νόμων παραγνώρισις στοιχείων πολλάκις γεωργοοικονομικῶν ἀπόψεων τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης σχετικῆς ἐργασίας, μὲ τὰς συναφεῖς δυσπερδλήτους πολλάκις δυσχερείας, ποὺ ἦτο φυσικὸν νὰ συναντήσῃ μία προσπάθεια τόσον μεγάλης ἐκτάσεως συνεπείᾳ εἴτε κενῶν τῆς νομοθεσίας εἴτε κακοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς αὐτῆς εἴτε καὶ τοῦ τρόπου χειρισμοῦ τῶν ζητημάτων ἐπὶ ὅλων τῶν κοινοβουλευτικῶν κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς καὶ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ τεραστίου ἐθνικοῦ τούτου ἔργου ἀπέβλεπον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἱκανοποίησιν περισσοτέρων πολιτικῶν ἐπιδιώξεων παρὰ εἰς τὴν ἐπωφελῆ κοινωνικῶς καὶ παραγωγικῶς λύσιν αὐτοῦ, τέλος ἡ συνεχὴς παρέλκυσις τῶν ζητημάτων, τὸ πολύπλοκον τῆς ἐφαρμοσθείσης διαδικασίας, ὁ κακὸς τρόπος τῶν διανομῶν, καὶ ὁ ὡς ἐκ τούτου ἐπελθὼν πολυτεμαχισμὸς τῆς γῆς, τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, κατὰ τὰς ἑκάστοτε πολιτικὰς ἀνάγκας τῶν κυβερνώντων καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα συνεχὴς ἐγγραφοδιαγραφὴ τῶν καλλιεργητῶν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναχθῆ εἰς σύστημα, ἡ σημειωθεῖσα βραδύτης ὁπωσδήποτε μὲν περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ὑφίστανται ἐπαναλαμβανόμενος ἀναθεωρήσεις καὶ μεταβολὰς, ὁπωσδήποτε δὲ καὶ γενικώτερον περὶ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας καὶ τὴν περαίωσιν τῶν γεννωμένων διαφορῶν ἢ ἀμφισβητήσεων περὶ τὰς ὁριστικὰς διανομάς καὶ ἡ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο μὴ ἐπαρκὴς κατοχύρωσις τῶν ἀποκατασταθέντων κληρούχων — εἶχον ὡς συνέπειαν, εἴκοσι χρόνια μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως, τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἀποκατασταθέντων ἀκτημόνων ἀγροτῶν, γηγενῶν καὶ προσφύγων, νὰ μὴ ἔχῃ ἀποκτήσει τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸν κλῆρον του, νὰ γεννῶνται δὲ καθημερινῶς νέα προβλήματα, τὰ ὁποῖα νὰ περιπλέκουν ἀκόμη περισσότερον τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἀθροῦν πρὸς ἀδιέξοδον.

Ἀρκεῖ νὰ τονισθῇ ὅτι ἐπὶ συνόλου ἀποκατασταθέντων ἀγροτικῶς, γηγενῶν καὶ προσφύγων, 300.000 ἀρχηγῶν οἰκογενειῶν, ἐλάχιστοι χιλιάδες εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν μέχρι τοῦδε νὰ λάβουν ὁριστικὸν παραχωρητήριον καὶ νὰ ἀποκτήσουν τοιουτοτρόπως τὴν κυριότητα τοῦ κλήρου των, ὥστε νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ βελτίωσίν του.

Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἦτο καταστρεπτικὴ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς, διότι δὲν ἦτο δυνατὴ καμμία ἔντασις τῶν καλλιεργειῶν καὶ καμμία προσπάθεια βελτιώσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, ἐφόσον ὁ κάτοχος τῆς δὲν εἶχε τὸ αἴσθημα τῆς κυριότητος καὶ τῆς ἀσφαλείας, καὶ ἀνησυχητικὴ ἀπὸ γενικωτέρας ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως, διότι τίποτε δὲν εἶνε περισσότερον ἐπιζήμιον ἀπὸ τὴν ἀσάφειαν καὶ ἀστάθειαν τῶν σχέσεων τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν καλλιεργεῖ, ἔρχεται νὰ θέσῃ τέρμα ὁ νέος ἀγροτικὸς νόμος.

Δι' αὐτοῦ, ἐν πρώτοις, παραχωρεῖται ἄμεσος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἡ ὁριστικὴ κυριότης εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν ὁριστικὴ διανομή, ἀδιαφόρως ἐὰν ἐγένετο ἀποπληρωμὴ τοῦ τιμήματος, ἢ ἐὰν ἐξεδόθη τὸ ὁριστικὸν παραχωρητήριον καὶ τοιουτοτρόπως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου μεταβιβάζεται ἡ ὁριστικὴ κυριότης εἰς 220.000 κληρούχων περίπου ἐναντι συνολικοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν 300.000 τοιούτεστιν ἀποδίδεται ἡ κυριότης εἰς τὰ 75 % τῶν ἀγροτικῶς ἀποκατασταθεισῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Ἐπὶ πλέον ὁρίζεται ὅτι ἐφεξῆς θὰ μεταβιβάζεται ἡ κυριότης ἅμα τῇ ὁριστικῇ διανομῇ καὶ οὐχὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου, ἡ ὁποία πολλάκις βραδύνει ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα.

Κατὰ δεύτερον λόγον κατοχυροῦνται καὶ οἱ ὁπόλοιποι κληροῦχοι, ἀπαγορευομένης ἐφεξῆς τῆς διαγραφῆς τούτων ἀπὸ τῶν κλήρων των, πλὴν ἐὰν παρανόμως ἐνεργήσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ ἀναγνωρίζεται τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτῶν ἡ νομικὴ τοὺς ἐγκατάστασίς των εἰς τὸν κλῆρον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκασταθῇ ἑνότης τῶν ἐφαρμοζομένων ἀρχῶν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου εἰς ὅλην τὴν χώραν, ὁρίζεται δὲ ταὐτοχρόνως ὅτι μέχρι τῆς ἀποκτήσεως τῆς κυριότητος τοῦ κλήρου, ὁ κληροῦχος κληρονομεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰσαγομένων κανόνων δικαίου, οἵτινες καθιστοῦν ἐφεξῆς εὐχερῆ τὴν ἐπίλυσιν πλήθους κληρονομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε παρουσιάζοντο καὶ παρέμενον ἄλυτα. Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνεται πρόνοια διὰ νὰ παρεμποδισθῇ ὁ ἐφεξῆς κατατεμαχισμὸς τῶν κλήρων, νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐντατικὴ καλλιέργεια αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ παρεμποδισθῇ καθε νέα συγκέντρωσις τῆς ἰδιοκτησίας εἰς χεῖρας ὀλίγων καὶ ἀπαγορεύεται ἡ πλήρης ἐκποίησις τῶν κλήρων, ὥστε νὰ παρεμποδισθῇ ἡ δημιουργία νέων ἀκτημόνων καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου.

Τέλος, ρυθμίζονται τὰ ζητήματα τῶν βοσκῶν, μεταβαζομένης τῆς κυριότητος καὶ ἐνιαίας διαχειρίσεως αὐτῶν εἰς τας κοινότητας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ